

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπέιγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἀγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἑτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τὸ κετῶ ὡς ἠυδόκησεν, ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς, ἐπαναγάγη ὡς εὖσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νότοις ὀχοῦμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ὤκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι, Σπήλαιον ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον, Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἧ ὡσπερ βρέφος, Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ἠυδόκησεν.

Ἀλόγων ἐν φάτνη σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν ἐμὴν λύσαι γάρ, ἀλογίαν ἔρχη, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφρω, σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅθεν σὲ δοξάζω, ὕμνῳ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς

Ὡς περικαλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς περιβόητος, ἡ Ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὀν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν σεμνή, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι, ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους, καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Ἦστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἐνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα, καὶ ταῖς ἀκτίσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶν προσιόντων σου, τὴ θεῖα λάρνακι, πηγαζούση θεῖα νάματα, Ἀναστασία, Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα... Τῆς Ἁγίας Ἦχος β'

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ, δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, καὶ πόντῳ παρέδωκας ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον

Ἦχος πλ. β' Βύζαντος

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦκεις; τίς ὁ τεκὼν σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελομένων, ὀρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα, καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς Δυσμᾶς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Ἐρχεται ὁ Χριστός, τὸν πονηρὸν συντρίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λύσαι τοὺς δεσμίους, αὐτῷ προὔπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄσατε Πατριάι, Ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθη κατενόησα τὰ ἔργα σου. .

Ὅρη τε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἢ κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα... Τῆς Ἀγίας Ἦχος δ'
Τοῦ Στουδίτου

Της ζωηφόρου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπόνυμος γενομένη σεμνή, πολιτεία τὴ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας, καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀρρενωθείσά, τε τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύφανα, τὴ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου, καὶ βασιλικὸν ὡσπερ σκῆπτρον, τὸν Σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτήρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε, Αὐτὸν ἰκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον, ὁ αὐτὸς

Ἥσαϊα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τὴ Κόρη Μαριάμ, Βᾶτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τὴ αἴγλη τῆς θεότητος, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ, καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀστήρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Προεόρτιον
Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἤνοικται πάσιν ἢ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γάρ, ἢ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα... Τῆς Ἀγίας
Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοί. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἤνοικται πάσιν ἢ Ἐδέμ, Εὐτρεπίζου Ἐφραθά, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου, Παράδεισος καὶ γάρ, ἢ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδὰμ τεθνηξόμεθα, Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.
Τετράδι ψαλῶ

Ὡδὴ γ' Ἦχος β' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῆς πίστεως, ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, καὶ γνώμη συναθροίζεται μαιφόνω, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι, ᾧ πάντες ψάλλομεν, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε,

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν ὃ ψάλλομεν, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ, ἐν ἧ Παῖδες οὐκ ἐφλέθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἀποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκί, σαρκὸς τὰς κηλίδας Καθαρίσωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθαρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἀμαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρικτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθειμένον ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερουργεῖσθαι τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγγων τε, καὶ δακρῶν πηγῆς Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ, βοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἑμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Ἀγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔστω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτά, ἀντὶ συμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, ἀρετῶν τὸν συμυρισμὸν, ψαλλόντων σὲ Χριστῷ τικτομένῳ, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πωρωθεῖς, Ἡρώδης Μάγοις ἔμφορσιν, Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν Βασιλέα, καὶ εὑροντες μηνύσατέ μοί, μελετήσας ὁ δεινός, τὸν φόνον μαιφόνῳ καρδία, Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ πηρωτικῆς, μαιφονίας τολμημα! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων, ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὡμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη, Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἐνθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον, Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὐας, διὸ ὧς εὐεργέτη ἡμῶν, ἄσμα προσάξωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' Ἦ Παρθένος σήμερον

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, ὕμνολογῶν ἀνεβόα, Βλέπω σὲ γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέρουσαν τὸν πάντα σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα, καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἶκτον θείου ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα... Καὶ νὺν... τὸ αὐτὸ

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴ μακρὰ πέμπτη μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

«Τμηθεῖση τμᾶται, πόντος Ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγωνῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος, ὠδὴ δὲ Θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητροῦς' ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγούσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὀδεύοντες, ἀστέρος προλάμπωντος.

Ἀκουτισθῶμεν, νὺν Προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπιέγεται τεκεῖν τὸν προόντα, ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε, Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἐλλιπῆς ὁμῶς τινῶν Τροπαρίων.

Τοὺς εὐκλεεῖς σου, Μάρτυς, αἰνέσω πόνους ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

«Ὦδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται».

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἐορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπίροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σᾶς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, ἀνακηρύττων αἰεὶ, Ἀναστασία, ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἄθλα τὰ στίγματα τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θεῖαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, δι' εὐσπλαγγίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος, Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἄλλος Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὑμῶ σὲ Μάρτυς Ἀναστασία πόθω. Ὁ Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

«Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶντες, ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη».

Ἕγνων ἀναπέμψωμεν Θεῶ τῶ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆ πόλει, καὶ φάτνη τεθήσεσθαι, νήπιον ὡσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσιμον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη, τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας, Μάρτυς ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῶ φωτισμῶ τοῦ Πνεύματος, ἀγαζομένη Σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως, καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον

Ἦφθη ὁ ἀόρατος Θεός, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομήτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Προεόρτιος

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας ἑαυτῷ ἤνωσε, καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρκί, ἐν φάτνη πενιχρὰ προσκυνεῖται, Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε».

Ῥύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεῖς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου, ὅθεν φονικὴ ὠμότητι, τῶν Βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ἔφη, οὐκ ἔστι Θεός, ὃς ἱμανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ, τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσῶν, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἷμασιν.

Τῆς Ἁγίας

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν

Ἐνδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, ἀστρολόγοις ἐμφανῶς, τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Ἴδε ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου, ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς, θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγων ἠνοιξας, μέσον τοῦ σταδίου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως, ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεὶ, Μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ καὶ λιμὴν.

Θεοτοκίον

Οὔτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπέιγεται ὅπως με, οἶκον γενόμενον ληστῶν, δείξῃ ναδὸν τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Ἄλλος

Οὐρανίας ἀψίδος

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφῆς Κύριος, μέλλει καθοράσθαι, ἐν φάτνη ἀνακλινόμενος, ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παρρησία, τῶν διωκτῶν ἡμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα, ῥημάτων βέλη σωτήριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θεῖω, πόθω τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον, μόνη τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει, ψυχὴν προσέδησα, τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλουσίως, ἀστραπαῖς ἐπέιγομαι, ἥθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῆ χειρὶ φέροντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρα φέρεις σαρκούμενον, ὄν και τικτόμενον, ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον, τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, και τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπαθεῖα καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρεῖαις ἐκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε, και τοὺς ἰχώρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα, ὅθεν ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα και πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασα, στερροτάτως ἐνήθησας, Ἀναστασία πανεύφημε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Και νύν... Προεόρτιον Ἦχος δ' Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζομεν, και ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς οἱ Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, και ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεέμ ἄνευ σπορᾶς, τικτομένω Θεῷ ἡμῶν, ὄν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Προεορτιος

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

«Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρητον, Χριστὲ προανεφώνει σοί, Ἔθου κραταίαν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν Μονογενὴ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμόν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας».

Ἐπὶ τὸν τόκον ὡς ὄμβρος, συγκαταβάς και ὡς σταγῶν, ἐπὶ τὴν γῆν τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχη συμπαθῶς τεχθῆναι, και βροτοῖς συναναστραφῆναι, τὸν Μονογενὴ και γὰρ σὲ ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκός, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, και χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχη παρασχεῖν, και σῶσαι τὴν εἰκόνα και ἀφθαρτίσαι, τὸν Μονογενὴ και γὰρ σὲ ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Πόμα καινόν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυῖδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλύσαι Βηθλεέμ, και παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδὰμ τε και Δαυῖδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Τῆς Ἁγίας

Ἐν Πνεύματι προβλέπων

Ἦμνήσατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοί, ἐν Σπηλαίῳ τίκεται, ὁ πάντων φωτισμός, οὗ ταῖς ἀκτίσιν, Ἀναστασία ἢ Μάρτυς, καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνή, τοῦ Χριστοῦ Πανεύφημε, προθύμω λογισμῷ, και τούτων Μάρτυς, ἰχώρας χερσὶν οικείαις, πόθω και πίστει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημούμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στερρῶς, και θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς, Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυγὴν σὲ και ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνουμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀλείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος

Εἰσακήκοα Κύριε

Ῥήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν θείῳ Πνεύματι, ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σηλαίῳ τίκτειν τὸν Παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχε, στερροτάτως ἐναθλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τὴ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωσφόρου νηδύος Ἄχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνη προσκλινόμενος.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, σὺν δεόμενοι ὡς φιλάδελφοι, τῷ δεσπόμενοι τῶν ὄλων, τῷ κόσμῳ ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δῶμεν δόξαν νέμοντι πάσιν εἰρήνην».

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ καταβάσα, μήτραν Παρθένου ὤκησε.

Μαθητὰς Μάντεως Μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστέρι Χριστός, ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλον σπαργάνοις πλέκεται, καὶ φάτνη κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ, Σηλαίῳ χωρεῖται δέ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Τῆς Ἀγίας

Τὴν σὴν εἰρήνην

Ὑμνούμεν σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ, πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα, δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σὲ Σωτὴρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπη θεϊκὴ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνουμε, ξίφος ὠράθης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέω πεποιθήσει.

Ἀγῶσι λαμπρυνθείσά σου, ἀπείροις ἡ ψυχὴ, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τὴ οἰκουμένη καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον

Νὺν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ὡς νήπιον, ὁρᾶται ἐν Σηλαίῳ, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος

Ὅρθρίζοντες βοώμέν σοι

Ἀνέτειλε τὸ ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς παναοίδιμε, τὴ δυναστεία τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Σηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται, ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Προεόρτιος

Ὡδὴ ς' ὁ Εἰρμὸς

«Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνάς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοί, Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε».

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγους, νὺν μετὰ δώρων καλοῦντες πρὸς γνώσιν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ῥύπον τίς προστρίψας ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν Φάτνῃ κειμένω, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Τῆς Ἀγίας

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν

Ἐπιλάμπας ὁ Χριστός, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρου τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρόν, τοῖς ὠραίοις σου ποσίν, ἀοίδιμε, Ἀναστασία θεομακάριστε.

Ὑποστάσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινάς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατάφλεξιν σεμνή, δεδόξασαι, Ἀναστασία Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, ἀποτίκτεϊς τὸν Χριστόν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἄνθρωπον.

Ἄλλος

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁρᾶται ὡς βρέφος, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λύει μου τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρεῖαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχώρας Ὅσια ἐκμάπτουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὐκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, ἐπομβρίαῖς θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπόνυμε.

Θεοτοκίον

Ἰώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τὴ ἀρχαία παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστὰς συνεδρίας θεότητι.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν ναόν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος, Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νὺν ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπιστάξασα, Μάρτυς τῆ ψυχῆ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα, τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὧν πὲρ καγῶ πεπεράμαι, σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι

- Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
- Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.
- Καύθη Ἀναστασία πυρὶ δευτέρα εἰκάδι λαύρω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στίχοι

- Δίδωσι Χρυσόγονος ἀχένα ξίφει,
- Ὁ πνεῦμα χρυσοῦς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχοι

- Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,
- Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχοι

- Ζωὴν ρέουσαν ἐκλιπῶν ὁ Ζωΐλος
- Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Τὰ θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας
- Τοὺς Δαυὶδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ,
- Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείου δρόμον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλώνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν εὐκαιρίαν ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι εἰς Αἴγυπτον τούτῳ καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε θεοπρεπῶς καλέσαντες καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησιν, ὁ δὲ μὴ συνάγων μέτ' ἐμοῦ σκορπίζοντι εἶοικε, διὸ τὴν τούτου φρίζωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Τῆς Ἁγίας

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεός, προέρχεται πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ, ὁ τὴν σεμνὴν, Αναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν ὡς δι' αὐτόν, αἰκισμοὺς καθυπομείνας.

Νεκροῖς ξοανοῖς σέβας πονηρὸν οὐκ ἔνειμας μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν οἷα Θεὸν ζώντα ἀεὶ, Αναστασία, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθει πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ ναῷ σου πίστει δαμιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν καὶ ἀρρωστίας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχεται Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος καὶ φάτνη κεῖται σπαργανούμενος καὶ διαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων, ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν, καθορῶντες βροτοί, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης, ὡς οἱ Παῖδες δέ, φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλους θερμόν, τὸν ἔρωτα θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Ὅμβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα φλογμὸν ἀρρωστημάτων, καὶ λαοὺς μελωδεῖν ἀεὶ παρασκευάζεις, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλήττον, τὸ τελούμενον ἐκ σοῦ Παρθενομητορ, τίκτειν μέλλεις Θεόν, καὶ φάτνη ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Προεόρτιος

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Νόμων πατρῶων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ὧ οὐκ ἔχωνεῦθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, Καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Οἱ δαιτυμόνες οἱ θεόφρονες, ἐν Βηθλεέμ τῷ νοὶ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατοπτεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑψίστοις, δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβόμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἐν συμφρονοῦντες, ὁ γὰρ εἰρήνης πρῦτανις, προέρχεται Χριστός, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βοῶντας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν τικτόμενον, Χριστὸν δολίοις λόγοις Ἡρώδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις, προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων, ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο διώκειν, λανθάνοντα Θεόν, οὐ τὰ βρέφη κατώκτειρε, καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι

Ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι προσφέρουσιν αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, οὐρανὸς κηρύττει, προβολὴ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως άνύειν σε, τούς δρόμους τούς μακρούς, ό θεϊός Χρυσόγονος, ύπήλειψε Σεμνή, μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελωδίαις σεπταίς, ύπέρ άληθείας, σεπτῶς ήγωνισμένην.

Ὡς όμβρος σωτήριος, ύπάρχει ό ναός, ό έχων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σόν, έν ᾧ καταφεύγει, πᾶς πιστός και δεινής, ζάλης έκλυτροῦται, και παντοίων κινδύνων.

Θεοτοκίον

Νυν ήλθεν ό Κύριος, ό πανταχοῦ παρών, Παρθένου τικτόμενος, έν πόλει Βηθλεέμ, άγάλλου ή κτίσις, ύπαντῶσα αὐτῷ, και δοξολογοῦσα, εις πάντας τούς αιῶνας.

Άλλος

Οί θεωρηήμονες Παῖδες

Ὡ παρειστήκεισαν άνω χιλιάδες, και μυριάδες Αγγέλων, Σπήλαιον φέρει τικτόμενον, όν ύμνοῦμεν τὰ έργα, άπαύστως ώς Κύριον.

Οἶκος Τριάδος έδειχθης θείοις τόποις, έν προσευχαίς και νηστείαις, Αναστασία σχολάζουσα, Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ έργα τὸν Κύριον.

Ίσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ Αθλοφόρου ρώσθεισα, τὸ τῶν ειδῶλων άνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως άθλήσασα.

Θεοτοκίον

Ὡ θεοχώρητε Κόρη, τέξη βρέφος τὸν Ποιητήν τῶν αιῶνων, και αναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεέμ έν τῇ πόλει, δι' άφατον έλεος.

Ὁ Εἰρμός

«Οί θεωρηήμονες Παῖδες έν τῇ καμίνω, σὺν τῷ πυρί, και τὴν φλόγα καταπατοῦντες ύπέψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ έργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Προεόρτιος

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Ξενίας Δεσποτικῆς, και άθανάτου τραπέζης, έν πενιχρῷ Σηλαιῷ, ταίς ύψηλαίς φρεσί, πιστοί δεῦτε άπολαύσωμεν, σεσαρκωμένον Λόγον, άπορρήτως μαθόντες, όν μεγαλύνομεν».

Άπιτε τοίς άρχηγοίς, Ηρώδης έφη τῶν Μάγων, ζητήσατε τὸν παιδα, έπὰν δὲ εῦρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοί, τὸν δόλον έν καρδία τεκταίνων, άλλ' ή λέγχθη ό πλάνος, διακενῆς άνομῶν.

Δημιουργός γεννηθείς, έκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αιῶνων, γεννᾶται έκ Παρθένου, Σοφία πεφυκῶς, Λόγος τοῦ Θεοῦ και δύναμις, διπλοῦν ταίς φύσεσιν ειδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Ὡς άνθρωπος έφάνης, οὐσία οὐ φαντασία, οὕτω Θεός τῷ τρόπῳ, τῆς άντιδόσεως, ή φύσις Σῶτερ ήνπερ προσείληφας, διὸ τὴν έκ Παρθένου, σοῦ θείαν ένδημίαν, τιμῶντες σε μεγαλύνομεν.

Τῆς Αγίας

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην

Ίδου έγγίζει Παρθένος, άποτεκεῖν έν Σηλαιῷ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα άνειληφότα, όν ώμολόγησε στερρῶς, άθλοῦσα ή ένδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Αναστασία, και νικῶσα τὸν άόρατον έχθρόν.

Ὁραιωθεῖσα τοίς πόνοις, ύπέρ ήλίου άκτίνας, έλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, και φωτίζεις τὸν κόσμον, άθλων μεγάλων τῷ φωτί, θαυμάτων τε χάρισιν, έντεϋθέν σε, πίστει Αναστασία, εύφημοῦμεν μελωδίαις ιεραῖς.

Σὲ τὴν ώραίαν τρυγόνα, και άηδόνα τιμίαν, και παγκαλή περιστεράν, χρυσαυγιζούσας Μάρτυς,

πτέρυγας ἔχουσιν πιστῶς, ἀεὶ μακαρίζομεν, τελούντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἣ λύσιν πάσιν αἴτησαι δεινῶν.

Ἦς νὺν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντα, ἀεὶ δυσώπει τὸν Χριστόν, Μάρτυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἑορτὴν, σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πιστεῖ σου, προσκυνοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν ἀγιασμοῦ.

Θεοτοκίον

Φέροντα φύσιν βροτεῖαν, Παρθενομῆτορ ἀγία, τίκεις ἐν πόλει Βηθλεέμ, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἅπαντας, ὡς δὲ πύρινος θρόνος τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος

Κυρίως Θεοτόκον

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην βουνοὶ περιζώσασθε, νὺν ἡ Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὄνπερ ἐδόξασας Λόγον, οἰκεῖοις μέλεσιν.

Φωτὶ καθαρωτάτω, νὺν ἐλλαμπομένη, τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζεις τὴν ἄνωθεν, πάσιν ἡμῖν προξενούσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νὺν ἀγαλλιάσθω, ἡ Θεοτόκος τεκεῖν νὺν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἀγίας Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύση, τὸν ἐκ Παρθένου νὺν Κόρης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμώσῃ σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεέμ συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις, τοὺς Ποιμένας δέ, μέτ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον, σὺ γὰρ σαυτήν, ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ ὡς σμύρναν, προσήξας τῷ Δεσπότη σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ

Νὺν αἱ παλαιαὶ διαλύονται ἐμφάσεις, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ράβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεων ἐν γῆ ἐρρῦη, λαοὶ κράζωμεν, Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται! πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράζωμεν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὁ τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὕων τε λαῶ, τῷ ἄ γνώμονι τὸ Μάννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει, καὶ παιδίον ὀρώμενος, φεύγει τὸν Ἡρώδη, ὡς ἐπὶ νεφέλῃς τὴ Παρθένω, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορά, ὁ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰῶνων, τίκτεται ἐκῶν, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη, Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι, γνῶτε καὶ ἠττᾶσθε, μεθ' ἡμῶν γάρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν, αὐτῷ μὴ ὑπεΐκουσαν.

Δόξα... Ὅμοιον

Ῥάβδω σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθής, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων, Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆς πάσης, σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε, βοᾶν οὐ πείθη γάρ, Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νύν... Ὅμοιον

Σκίρτησον Δαυὶδ, ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ, χαίροις Ἰεσσαί, ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ρίζα, ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος, κατὰ Βαλαὰμ ἔδεται Ἔθνη, κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουήλ, Παρθένος ἢ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Προλάμπει ὁ ἀστήρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ, Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ἐγγίζει ὁ Χριστὸς, ὁ ἀστήρ προαυγάζει, τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Χαῖρε ἡ Βηθλεέμ, ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σώζων, οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσιν.

Δόξα... Τῆς Ἀγίας

Ἦχος πλ. α' Βύζαντος

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῆ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας, ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεέμ ἐπείγεται, Βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Ἦχος ὁ αὐτὸς

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν, ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστήρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες, Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.